

60. ALFONS RAICHERT

9 februari 1925 Bytkow
23 september 2021 Breda

9de Infanteriebataljon Jagers van Vlaanderen

Alfons Raichert was de laatst levende veteraan in Breda.

Alfons Raichert heeft ongelooflijk veel meegemaakt in zijn leven. Zijn vader overleed in 1940 in concentratiekamp Buchenwald, zijn moeder een jaar later aan kanker. De jonge Alfons zat op dat moment al in Duitsland waar hij te werk werd gesteld. Zijn moeder heeft hij alleen nog in haar kist gezien.

Later werd Alfons gedwongen om in Frankrijk mee te werken aan de Atlantikwall, de verdedigingslinie van nazi-Duitsland tegen de geallieerden. Bevrijd door de Engelsen belandde hij in 1944 in Groot-Brittannië, waar hij zich als 19-jarige aansloot bij de Poolse divisie, die onder leiding van generaal Maczek Zuid-Nederland zou bevrijden. Inclusief Breda, waar hij ter hoogte van de winkel van Jaak van Wijck op de Ginnekenweg Annie Deleij ontmoette, die zijn vrouw zou worden.

Na de bevrijding keerde Alfons terug naar Breda, waar hij bemerkte dat de bevrijders niet door iedereen meer werden bejubeld.

Integendeel. Hij vertelt hoe hij slecht behandeld werd op zijn werk, door zijn huurbaas en bij het woningbureau. Hoe hij, na een kort verblijf in Terneuzen, bij terugkeer in 'zijn' Breda de stad uitgegooid dreigde te worden omdat hij niet meer in Breda stond ingeschreven.

In de zomer van 1957 kon Alfons voor de eerste keer na 18 jaar weer naar Polen gaan, er was sprake van een politieke ommekeer onder Gomulka. Het zou veilig zijn naar Polen te reizen.

De Poolse ambassade organiseerde zelfs een reis. Ongelofelijk! Hoewel, het was natuurlijk communistische propaganda. De voorzitter van

Polen in Nederland noemde ons landverraders en voorspelde dat we gearresteerd zouden worden en dat we nooit meer terug zouden terugkomen.

Hij beschreef zijn gevoel: "Bij het vertrek uit Breda omhelsde mijn vrienden me alsof ze me niet meer zouden terugzien. Stilletjes vreesde ik dat ze nog wel eens gelijk konden krijgen. Onze koffers puilden uit van cadeaus voor de familie".

Bij de Oost-Duitse grens stikte het van voor Vopo's, en bij de grens met Polen stonden ze oog in oog met Poolse soldaten als slaggers en stieren. Maar Alfons en zijn kameraden werden als koningen binnengehaald. Sommige van ons kusten de grond.

